

Trong mỗi cuộc đời của chúng ta, ai cũng có một thời cấp sách tới trường, ai cũng có những ký ức thân thương của tuổi phượng hồng với bạn bè, Thầy Cô dưới mái trường thân yêu, để khi đã xa sẽ luôn nhớ và mang theo mình trong mỗi trang lưu bút, trong mỗi bước chân trên đường đời. Thời gian dần trôi đi, và dường như cuốn nó theo cái dòng chảy của thời gian, để rồi khi bất chợt nó ngồi nơi đây, nơi chỉ còn một mình nó, thì những kí ức của những người bạn, những hồi ức về tình cảm tuổi học trò lại ùa về với nó ... lung linh và thật đẹp. Trong những thời khắc ấy, có biết bao nhiêu những cảm xúc được thăng hoa thành những bài thơ thật đẹp, thật ý nghĩa. Những bài thơ ấy như một sự gửi gắm những tình cảm và nỗi niềm của một thời học sinh. Hãy cùng Toplist theo chân những cảm xúc thăng hoa ấy qua các bài thơ viết về tuổi học trò nhé bạn thân mến!

Kỷ Niệm Thời Áo Trắng

Tuổi học trò cấp sách tới trường với những tà áo trắng bay bay, với biết bao nhiêu những kỷ niệm buồn vui không nói nên lời.

Nắng uơm hồng trái nhẹ bóng chiều rơi
Tô điểm sắc băng khuâng trời cỏi hạ
Vùng kỉ niệm dâng trào không thể xóa
Tuổi học trò ôi đến lạ vẫn vương
Thấm rạn ngời màu áo thật mến thương
Như mây trắng khắp sân trường phủ bọc
Ghé đá cũ hàng cây bàng cạnh góc
Biết bao mùa lũ bạn học bài thi
Vỗ vện còn khoảnh khắc buổi chia ly
Bằng lăng tím buồn thêm vì cách biệt
Xin gửi tặng chút niềm kia da diết
Những tạ từ nên đem viết thành thơ.

Tình yêu toán học

Dân toán học không hề khô khan chút nào nhé.

Lối vào tim em như một đường hàm số

Uốn vòng vèo như đồ thị hàm sin

Anh tìm vào tọa độ trái tim
Mở khoảng nghiệm có tình em trong đó
Ôi mắt em phương trình để ngỏ
Rèm mi mịn màng nghiêng một góc anpha
Mái tóc em dài như định lí Bunhia
Và môi em đường tròn hàm số cos
Xin em đừng bảo anh là ngốc
Sinh nhật em anh tặng trái cầu xoay
Và đêm Noel hình chớp cụt trên tay
Anh giận em cả con tim thổn thức
Mãi em ơi phương trình không mẫu mực
Em là nghiệm duy nhất của đời anh.

Dân chuyên toán không hề khô khan đâu nhé

Các bạn nam chuyên toán làm thơ tặng các bạn nữ

Tình yêu Lý học

Học sinh Khoa vật lý cũng lãng mạn không kém gì ai đâu nhé

Anh gặp em cảm hứng một tình yêu

Hai ánh mắt giao thoa và nhiễm xạ

Anh bối rối lao vào trường điện lực

Tìm quang hình chinh phục trái tim em

Khi đêm về cường độ nhớ thâu đêm

Trong giấc mơ hình em là ảo ảnh

Anh vẫn bước trên con đường quý đạo

Hai cuộc đời giao điểm ở nơi đâu

Các học sinh chuyên Lý cũng rất lãng mạn

Chuyên lý cũng lãng mạn và hài hước chứ bộ

Màu tím thuỷ chung

Màu tím có lẽ là màu đặc trưng của tuổi học trò. Không chỉ là màu của mực tím, màu tím còn được nhân hoá dưới nhiều góc độ khác nhau dưới con mắt của những thi sĩ tuổi học trò.

Người ta bảo màu tím là chung thuỷ

Tím chân thành son sắt của con tim

Tím u buồn với dáng dấp im lìm

Tím đau khổ của tình yêu đổ vỡ.

Tím là sắc hoa màu nhung nhớ

Tím đoan trinh thể hiện ở tâm hồn

Tím âm thầm chịu đựng mọi cô đơn

Tím son sắt cho đi không đòi lại.

Tím đã yêu ai là mãi mãi

Tím không cần nhung lụa với vàng son

Tím đơn sơ trong cuộc sống tâm hồn

Tím chấp nhận thả mình trong bóng tối.

Tím bước đi không có hoa trái lỗi

Tím cuối đầu thua thiệt với quyền uy

Tím chua cay khi tình chẳng còn gì?

Tím u hoài với niềm đau chất ngất.

Tím lặng lẽ yêu gió buốt vào lòng

Tím thương sầu ai có biết cho chăng?

Tím run rẩy dưới trời đông băng giá

Không hiểu sao tôi lại yêu màu tím

Có lẽ tím đại, tím buồn, tím cô đơn

Thương màu tím bơ vơ chiều chủ nhật
Phố lên đèn màu tím vẫn lang thang...!

Màu tím tuổi học trò

Màu mực tím câu tuổi học trò

Nhớ mùa hạ xưa

Cứ mỗi dịp tháng tư về, hoa Phượng đỏ thắm, những cảm xúc chia tay lại ùa về trong mỗi người chúng ta khi sắp phải xa bạn bè, xa người ấy.

Tháng tư về phượng đỏ thắm sân trường

Chợt nhớ mỗi tình dễ thương ngày ấy

Bài thơ tình anh viết trên trang giấy

Trao em rồi sao vẫn thấy băng khuâng

Ánh mắt giao nhau trong dạ lâng lâng

Sao quên được cái tuổi hồng ngày đó

Thuở học trò mộng mơ cùng mây gió

Hai đứa mình luôn gắn bó bên nhau

Anh chở em đi bất cứ nơi đâu

Trên chiếc xe đạp bạc màu sơn tróc

Em ngồi phía sau gió vờn mái tóc

Suốt một thời ta cùng học cùng chơi

Nụ hôn đầu anh vẫn nhớ em ơi

Thật ngọt ngào khi bờ môi gắn chặt

Nguyện ước mai sau tình mình son sắt

Không có gì chia cắt được tình ta

Tháng tám về mùa hè cũng trôi qua

Hai đứa chúng mình chia xa hai lối

Cũng vì ngày xưa một thời nông nổi

Ta mất nhau rồi biết lỗi của ai

Thời gian trôi pha bao tháng năm dài

Giờ nhận ra ta đều sai em ạ

Anh về đây khi sân trường vào hạ
Nhớ em nhiều anh nhớ cả hè xưa.

Kỷ niệm mùa hạ

Nỗi buồn Hoa Phượng

Con mưa sân trường

Những cơn mưa bất chợt tưởng chừng như vô thường, nhưng dưới tâm hồn thi sĩ của tuổi học trò lại trở lên hoài niệm đến thế.

Mùa hạ về trời trong xanh đầy nắng
Em nhớ không thời áo trắng ngày xưa
Có những chiều trời bất chợt đổ mưa
Hạt mưa rơi sân trường xưa loang nước
Có nỗi buồn không thể nào nói được
Khi ta ngồi trong lớp đêm mưa rơi
Hạt mưa nào nghe lạnh buốt trong tôi
Hạt mưa nào chơi vơi trong nỗi nhớ
Ngày mai đây khi kẻ đi người ở
Giọt mưa nào như không nỡ chia ly
Giọt lệ sâu làm ướt đầm bờ mi
Anh vẫn biết anh đi em buồn lắm
Sân trường rơi rơi đầy hoa phượng thắm
Nụ hôn ngọt ngào say đắm trong mưa
Ngày lên đường em đã tới tiễn đưa
Nơi chiến trường anh nhìn mưa nhớ quá
Nhớ sân trường nhớ cơn mưa mùa hạ
Anh trở về trường xưa đã đổi thay
Gặp lại em tay ta nắm trong tay
Nơi trường xưa nay em là cô giáo
Mối tình xưa trải qua bao giông bão
Hai đứa mình mãi hoàn hảo một đôi.

Con mưa mùa hạ bất chợt

Mưa thật đẹp và lãng mạn

Tình yêu áo trắng

Tình yêu tuổi học trò thật đẹp. Tình yêu đó rất vô tư, ngây thơ trong hồn nhiên như những tà áo trắng.

Nỗi nhớ đầu đời em nhớ về anh

Nhớ tuổi học trò tình xanh ước vọng

Áo trắng tan trường bay trong gió lộng

E ấp thư tình giấc mộng đầu tiên.

Ký ức ngọt ngào năm tháng vẹn nguyên
Lưu lạc trăm miền tình xưa còn đó
Cố cây còng già bạc đầu trong gió
Lớp vỏ xù xì còn rõ hàng tên.
Ai xa ai rồi ,ai nhớ ai quên
Nhân chứng tình đầu đôi tên còn đó
Nét chữ nghiêng nghiêng với dòng mực đỏ
Bên cạnh hoa hồng còn có đôi tim.
Mấy mươi năm rồi tăm cá bóng chim
Người ở phương xa ,người tìm kỷ niệm
Để giấc mơ xưa nữa chừng tắt lịm
Nuôi tiếc ngập lòng chiều tím hoàng hôn.
Mùa hạ lại về nỗi nhớ dài hơn
Nhớ cây còng già trước sân trơ trọi
Ai ở xa xôi có từng về lại
Tìm kiếm một thời vụng dại hồn nhiên.

Tình yêu thời áo trắng

Tình yêu tuổi học trò thật đẹp và trong sáng

Dáng Thầy

Thầy cô luôn để lại trong mỗi chúng ta những kỷ ức thật đẹp. Cho dù sau này có đi đâu, về đâu thì chúng ta cũng luôn nhớ về thầy cô với một lòng biết ơn vô hạn.

Ngắm nhìn gió thổi chiều nay
Rồi em bỗng thấy tóc thầy bạc thêm
Ngỡ đâu bụi phấn trên thềm
Mà hồn xao xuyến nhẹ êm cõi lòng
Bao năm chờ đợi cùng mong
Quay về lớp học đứng trông bóng thầy
Gió đưa thoang thoảng làn mây
Quay về trường cũ mà thầy đi xa.
Nhiều năm xa cách quê nhà
Trường xưa vẫn đợi, cây đa vẫn chờ
Thời gian dệt mấy vản thơ
Cho em nhận lấy bến bờ yêu thương

Thầy ơi? Nhớ nắng sân trường
Ngày còn đi học vẫn vương tâm hồn.

Cho dù sau này có đi đâu, về đâu thì chúng ta cũng luôn nhớ về thầy cô với một
lòng biết ơn vô hạn.

Thầy cô luôn để lại trong mỗi chúng ta những ký ức thật đẹp

Nhớ Quá Bạn Tôi ơi

Mỗi khi ta về thăm trường cũ, ta lại bồi hồi sao xuyên nhớ bạn xưa

Nhớ Quá Bạn Tôi ơi

Chiều nay về thăm trường cũ

Tìm nhặt những cánh phượng rơi

Kỷ niệm xưa giờ yên ngủ

Phong sương sỏi đá một thời

Dĩ vãng im lìm rêu phủ

Sân trường xưa ta vui chơi

Gốc phượng già như nhẩn nhủ

Tình xưa không nói lên lời

Nửa đời quay cuồng vẩn vù

Trở về bỗng thấy chơi vơi

Bạn bè đâu còn đông đủ

Giờ đây mỗi đứa một nơi

Có đứa đã thành tỷ phú

Có bạn còn khó trong đời

Có đứa ra quân xuất ngũ

Có bạn vĩnh viễn xa rồi

Gió lay cây buồn ủ rũ

Chợt nghe lệ đắng bờ môi

Mong được trở về quá khứ

Nhớ quá các bạn tôi ơi.

Mỗi khi ta về thăm trường cũ, ta lại bồi hồi sao xuyến nhớ bạn xưa

Nhớ quá các bạn tôi ơi.

Thơ tình tuổi học trò: Nụ hôn trộm

Tình yêu học trò thật trong sáng. Đó chỉ là những ánh mắt nhìn trao nhau, những cái cầm tay ngại ngùng. Nhưng đôi khi tình yêu tuổi học trò lại là cái hôn trộm đầy e ấp

Đầu năm học..hắn xin chung ghế.

Ngoảnh không nhìn cứ thế ngồi đi.

Hắn cười thích quá hi..hi.

Mặt nhìn thấy ghét sao chi lạ lòng.

Hắn học tẹt.. ngồi cùng bực quá.

Bài tập về hắn chả thèm xem.

Thế là cô bảo mình kèm.

Mỗi ngày cuối tiết bài đem nhắc chừng.

Ngồi nói nhảm.. chẳng ngừng một phút.

Mượn cái này.. rồi chút mượn kia.

Bực mình ta mới bàn chia.

Vạch ngay ranh giới thước lia đánh liền.

Rồi từ đó..hắn hiện ra mặt.

Thiệt hay là.. bày đặt chuyện chi.

Nghi ngờ hắn có mưu gì.

Nên ta để ý mà khi đề phòng.

Một buổi ấy.. tỏ lòng hắn gợi.

Thơ mấy dòng ..cùng với kẹp nơ.

Nhận rồi tim bỗng đại khờ.

Thuộc lòng bốn khổ vắn thơ hắn làm.

Rồi ranh giới tham lam hắn lấn.

Thương hắn rồi nên vẫn không sao.

Hỏi lòng thích thật khi nào.
Đâu rồi cái tính làm cao thuở đầu.
Cuối năm học..sao mau đến thế.
Xa mái trường ..xa ghế bàn đây.
Xa cô xa bạn xa thầy.
Hắn buồn len lén cầm tay chẳng rời.
Muốn nói nhỏ..vài lời em nhé
Mặt sát vào..tai ghé gần anh.
Tưởng là câu chúc an lành.
Nụ hôn vụng trộm hắn dành đã lâu.

Nụ hôn vụng trộm hắn dành đã lâu.

Tình yêu tuổi học trò thật trong sáng

VÀN THÁNG NĂM CHO MÙA NHỚ

Thơ Hoàng Châm

Tháng Năm về em vui sâu mùa nhớ
Cánh phượng hồng xưa rụng trải hết mùa thi
Dòng chữ viết tặng nhau thay lời giã biệt
Nỗi buồn dâng lên tận một bờ mi...

Mùa hạ cũ như đông đầy nỗi nhớ
Chiều trong nhau băng khuâng một níu tay
Vuông cổ mềm e ấp lòng thừa gửi
Mai xa rồi... dấu môi một tình bay

Mùa hạ trắng em đếm ngày xa vắng
Chút riêng mang từ độ áo sồn vai
Tóc biếng chải giấu buồn... trong màu khói
Sóng từng cơn lừa vọng một phôi phai.

Ảnh minh họa (nguồn internet)

THÁNG NĂM EM VÀ NỖI NHỚ

Thơ Thanh Tâm

Tháng Năm Em - ru mình theo bản nhạc
Cánh "Phượng hồng" man mác một khúc ca
Lòng ngập ngừng dòng lưu bút chia xa
Giữa sân trường lung linh trong màu nắng

Tháng Năm Em - thướt tha tà áo trắng
Nét hồn nhiên trong sáng đẹp vô ngần
Những nụ cười như nắng toả đầy sân
Trao lưu bút ép cánh hồng nho nhỏ

Tháng Năm Em - đôi má hồng chín đỏ
Lòng thẹn thùng ấp ủ cánh bằng lăng
Chợt giật mình lũ bạn chạy vòng quanh
"Tặng tờ nhé cô học trò bé nhỏ"

Em mỉm cười : "Ghét các Người lắm đó
Làm cho ta bị tỉnh mộng mất rồi
Ta chợt buồn khi mỗi đứa một nơi
Đang thất thần thì các Người chạy đến"

Tháng Năm về phượng thấp ngàn ngọn nến
Thời gian ơi! Thời cấp sách hết rồi
Mai ra trường mỗi đứa lại mỗi nơi
Ôi !.... Xao xuyên trong lòng thật khó tả

Nếu mai này mỗi đứa đi một ngả
Nhớ quay về ký ức ngày hôm nay

Lời hẹn thề hoa cỏ mặn mà say
Hãy lưu giữ ở trong lòng đấy nhé.....

Ảnh minh họa (nguồn internet)

TÌNH YÊU HỌC TRÒ...

Thơ Nguyễn Ruyến

Tình yêu học trò
nghĩ lại thấy... vui vui
Hai đứa thích nhau những ngày cuối cấp
Lúc gặp trên đường ai thẹn thùng chân vấp
Phút chia xa trao ánh mắt hẹn thề

Tình yêu học trò
nghĩ lại thấy... hâm hâm
Đơn phương thích tưởng người ta chẳng khác
Quân nó bảo...cô nàng xinh nhất lớp
Nhưng cách nào nói chuyện lúc chia tay

Tình yêu học trò
nhớ lại thấy...cay cay
Cay sống mũi bởi đã từng thân thiết
Rồi người ấy đi xa, xa biệt
Nơi chiến trường...ngã xuống gió ngừng bay

Tình yêu học trò
nghĩ lại thấy... hay hay
Thích nhau lắm mà giải bày không thể
Đề hội lớp sau mấy mươi năm lẻ
Chỉ cười trừ ...e ngại nhờ bằng khuâng

...

Tình yêu học trò
tròn khuyết tựa vầng trăng
Góp nuôi dưỡng bước trưởng thành khôn lớn
Để mãi mãi nơi dòng đời Kỷ niệm
Trái tim khờ trong sáng đến vô tư.

.

Ninh Bình, 2019

Ảnh minh họa (nguồn internet)

NHỚ

Thơ Nguyễn Thị Hồng Hạnh

Xa mái trường em có nhớ không
Màu phượng vĩ vẫn hồng sắc đỏ
Những hàng cây rì rào gọi gió
Tiếng ve kêu rộn rã sân trường.

Nhớ hành lang, cửa sổ vẫn vương
Nhớ bàn ghế, bảng đen, phấn trắng
Khi tất cả xôn xao trong nắng
Động tròn trong bóng dáng thầy, cô.

Ba năm học như một giấc mơ
Tuổi áo trắng bao giờ trở lại
Xa trường rồi em ơi, có phải
Nghĩa cô, thầy, tình bạn không xa.

2/5/2020

Ảnh minh họa (nguồn internet)

HẠ VỀ TRƯỚC NGÕ

Thơ Nguyễn Hồng Linh

Hạ về trước ngõ rồi đó anh
Ong hút nhụy hoa giữa lá cành
Bướm vàng lơ lửng bên hiên vắng
Họa mi riu rít hót cành chanh

Em ngồi song cửa nhớ ngày xanh
Nhớ quá người ơi giấc mộng lành
Nhớ tình ngây ngất bao lưu luyến
Nhớ đêm say đắm với trăng thanh

Hoa nắng lung linh đẹp như tranh
Áo trắng trong veo dáng tơ mảnh
Có hạt sầu nào... rơi lóng lánh
Ai chở phượng hồng... bước vội nhanh

Ve sầu ca hát dưới nắng hanh
Xuân đi hạ đến thôi chẳng đành
Đưa tay em níu tình xuân lại
Đời vui quá ngắn tình mong manh.

HOA THÁNG NĂM

Thơ Hoàng Kao Bình

Tháng năm về đan quyến giấc mơ say
Mà ai đã thôn thức gầy tim nhỏ
Bù đắp lại những tuần Trăng vò võ
Đợi trông nàng... đâu có thấy tin sang

Trời nắng trong, nhành Phượng thắm bẽ bàng
Thời hoa đỏ rẽ ngang mùa thương nhớ
Đường muôn lối, nẻo đời mơ... cách trở
Tiếng Ve chùng nguôi bờ ngõ đêm thương

Tuổi ngày thơ
cùng trang sách tới trường
Thuở mái tóc... Bưởi nồng hương màu nắng
Điều chưa nói... thẹn thùng nên nín lặng
Ước một lần.. sao chẳng thốt lên câu

Tháng năm xưa, ai đó vội qua cầu
Đàn chim Sáo lừa Trâu về chung ngõ
Tự dưng thiếu... để rồi quên ướm ngỏ
Chắc hạ thương hiểu rõ lạc trôi mùa...

01.05

CHUYỆN TÌNH BUỒN

Thơ Tổng Thu Ngân

Quên làm sao được chuyện ngày xưa
Áo trắng bay bay dưới rặng dừa
Ai làm cho ướt em áo trắng
Duyên có gì đâu trời đổ mưa

Có cậu học trò ngơ ngác nhìn
Trời mưa ướt áo chị nguyên trinh
Ở kia tấm áo mưa tím mỏng
Đã có ai trao... một ân tình...

Cậu đã hỏi rằng... ời... chị ời
Tình Thầy trao chị... thiệt hay chơi
Áo mưa tím quá không che hết
Tình đã âm thầm... dưới mưa rơi

Thế rồi... thôi đã mấy mùa mưa
Chiếc áo trao kia cũng mấy mùa
Chở che cho chị khi mưa gió
Chở cả tình duyên... đủ mấy mùa

Xuân thanh bình đến hết đao binh
Thế nhưng em vẫn giữ bóng hình
Của người chị đẹp bao yêu dấu
Tất cả mang theo một mối tình

Biên giới Tây Nam đã rộn ràng
Em đi theo tiếng gọi của sa tràng
Mang theo trọn vẹn tình yêu chị
Một buổi chiều mưa... buồn chứa chan

Buổi tiễn đưa nhau... nụ hôn đầu
Nào ai có biết chuyện bể dâu
Em đi biên biệt không về nữa
Để chị buồn vương... mối tình đầu

Ta đã xa rồi... em biết chưa
Mấy chục năm qua dưới rặng dừa
Chị ngồi hong tóc bên khung cửa
Mất lệ nhòa theo buổi tiễn đưa

Em không về nữa mưa vẫn rơi
Ngoài kia lá rụng nhớ tôi bởi
Chiều mưa tan tác ai còn nhớ
Đã cách chia rồi... chị đơn côi

Mấy chục năm rồi chị ngóng trông
Thâm tâm chị nghĩ sẽ thờ chồng
Em về qua ngõ trong giấc mộng
Mấy chục năm rồi... chị nhớ mong

TỔNG THU NGÂN 730

BÊN ĐỜI

Thơ Hải Tiến Đỗ

Đường về lối cũ quen chân

Hè sang ve gọi tiếng ngân vang trời
Tùng tùng tiếng trống thay lời
Kỉ niệm trao tặng bạn ơi giữ gìn

Thời gian đếm tạnh niềm tin
Bằng lăng tím biếc ngắm nhìn người qua
Điệp vàng buông cánh la đà
Thắm hoa rơi rụng món quà biệt li

Phượng hồng đón tiễn ta đi
Dấu chân để lại ân thi thầy trò
Thầy cô chèo lái con đò
Đẩy đưa con chữ nhỏ to dẫn đường

Bạn bè trăm nhớ ngàn thương
Xa nhau nhớ lắm gần thường lạ thay
Lưu bút ta bạn mê say
Đôi lời tâm sự tao mày vẫn vương

Hết hè ta lại tới trường
Chân quen bén lối con đường mở ra
Tình bạn trao tặng món quà
Ơn thầy cô dạy cho ta nên người

Hạ về vang tiếng hát cười
Hạ về vắng vắng những lời thầy cô
Hạ về đái đáp bạn tôi
Hạ về gọi nhớ điểm tô... bên đời

3/5/2020

GẶP LẠI...

Thơ Trần Lộc

Rúu rít mảy tao thật trẻ thơ
Trường xưa bạn cũ nhớ thầy cô
Rạo rực băng khuâng tìm trở lại
Mang theo ký ức chẳng phai mờ.

Mấy đứa con trai... tóc trắng phơ
Ôm eo tảo tợn bạn yêu xưa

Nhắc lại thăm thương không tỏ lộ
Đem theo nỗi tiếc đến bây giờ.

...

Về lại bên nhau tán chuyện xưa
Đói khổ cơm rau...áo mặc thừa
Sáng sớm tinh mơ đã í ới
Chân trần đến lớp quần chỉ mưa

Nhất quỷ nhì ma...vẫn chẳng vừa
Gùng già bọn trẻ đâu dám đua
Cứ kệ ông bà vui ríu rít
Để bước ra về lại ngân nga.

11.2019

HẠ VỀ VỚI EM

Thơ Nghi Lâm

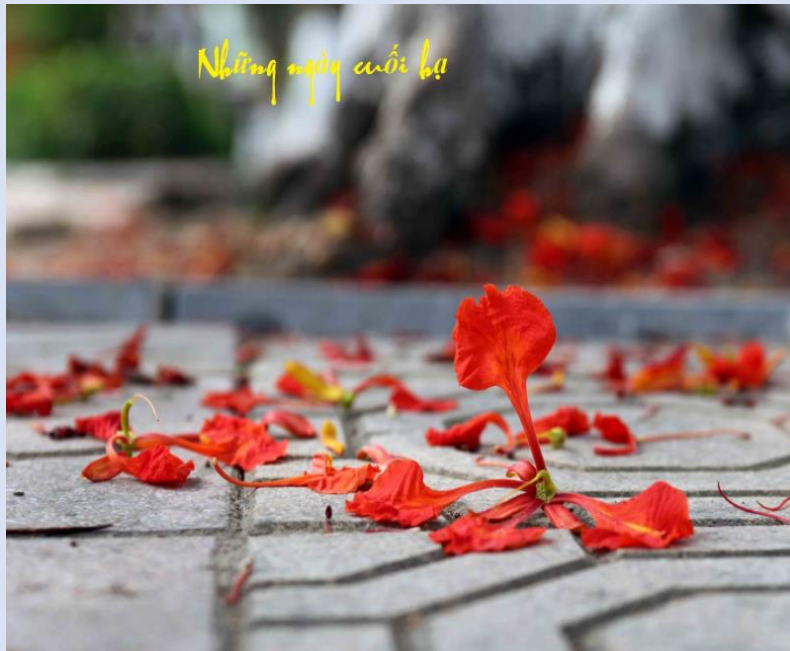
Hạ về với em khi hoa phượng nở
Từng con đường, góc phố khẽ vẫy chào
Mái trường xưa để lại những xuyên xao
Như rộng mở đón người quen thân mến.

Dạo em đi một ngày thu vừa đến
Bằng lăng không còn khoe sắc lung linh

Cả dòng sông thơ mộng chứa chan tình
Buồn ngưng chảy qua ngôi nhà xinh xắn,

Đón em về khu vườn ươm vàng nắng
Đàn bướm vờn trên khóm cúc, cành lan
Tiếng ve sầu ru điệu nhạc râm ran
Hòa niềm vui cùng phượng hồng tỏa sáng.

Vẫn cô nàng thuở ngày nao duyên dáng
Đôi mắt đen luyến láy rất ưa nhìn

Tóc đen huyền thả xuống bờ
vai xinh
Em khua chân sáo qua con
ngõ hẹp,

Đến nơi lưu giữ thời gian
tươi đẹp
Bên bạn thân học chung lớp
chung trường
Nhớ thật nhiều dòng lưu bút
vấn vương
Chia tay trong nỗi bồi hồi
lưu luyến.

Hạ về với em gọi bao xao xuyến
Cùng mối tình vụng dại tuổi học trò
Khiến đêm tàn vẫn thao thức mộng mơ
Bên dấu yêu qua những lần hò hẹn, ...

Ký ức dần trôi theo bằng lăng đến
CHO EM THƯƠNG HOÀI .. MÙA HẠ NĂM XƯA!

Sài Gòn, sáng 01/05/2020.

Tà áo trắng buông hồng trái nhẹ bóng chiều rơi

Tà áo trắng tinh khôi của một thời học sinh